

EGÉSZSÉGÜGYI ALKALMAZOTTAK

A belegápolók, ápolónők, okl. bábák, fürdősök, fürdősnők, masszázók, vizsgálók, pedikűrözök, uszámeszterek stb., házi segítségnyújtók és rokenszakképzés foglalkozók hivatalos szaklapja.

LAPJA

A Szövetség hivatalos órái: reggel 9—12-ig, d. u. 3—7 óráig. Díjtalanul közvelettel intézetek, kórházak, szanatóriumok, fürdők és magánosok részére képzett személyzetet helyben és vidékre.

MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN.

• Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapesti, VII., Dohány-utca 74. I. em. 16
Telefon: József 422—24.

SZERKESZTŐ:

Dr. RAJNAI BÉLA

orvos, elnök,

m. kir. eu. tanácsos

FELELŐS SZERKESZTŐ:

SZIEBEN F. JÓZSEF

Hirdetések a legutányosabban felvételnek.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési ár: 1/4 évre 1 Pengő 20 f. (15.000 K.)

Válasz egy levélre.

Ma különös levelet hozott a posta. Egy levél várt, amely arról szól, hogy nem látja többé szükségét annak, hogy keresztény zászló alatt küzdjünk, mert írója szerint ma csak az tud boldogulni, aki a szélsőséges elemekhez pártol. Ebben a levélben azt kéri tőlem a levél írója, hogy jobban vegyem fontolóra a dolgot és azzal a nyíltsággal, amit nálam megszoktak, merjem a régi utat elhagyni és az új utra lépni. Majd meggyőződhetem arról, hogy jobb, kényelmesebb és eredményesebb munkát fogok tudni felmutatni és ezzel az egészségügyi alkalmazottakat örök hála tudnám kötelezni. Mert mint írja, így lenne mindenhol igaz, bátor szószólója ügyünknek. Az ellenzék minden faktora szívesen támogatna, csak egyet kell a címünkből kifülni, még pedig azt, hogy keresztények.

Nem szoktam a hozzám intézett leveleket publikálni, de ez valahogyan kivétel, mert jogot ad nekem arra, hogy ne csak a cikkírónak, hanem szélesebb körben is kifejtsem álláspontomat. Tudatában vagyok annak, hogy bizony sok meg nem értésre találó, de bármint legyen, én nem tudom annak a kategóriának a helyzetét és világnézetét — melynek érdekeit képviselem — másként, mint kereszténynek és magyarnak elképzelni.

És ezzel talán meg is feleltem a levélre. Azonban úgy érzem, hogy ismételtlen emlékeztetnem kell minden egészségügyi alkalmazottat arra, hogy szövetségünk nem anyagi előnyökért vette fel a keresztény jelzést, hanem *igazi keresztényi meggyőződésből*. És én hiszem, hogy szövetségünk minden egyes tagja így érez, mert hiszen mindenki saját meggyőződéséből állott zászlónk alá. És arról is meg vagyok győződve, hogy addig, amíg ezek a mai vezetők lesznek az élen, nem is kell attól tartani, hogy a hit magasztos jele szövetségünk címéből el fog sikkadni.

Mi nem vagyunk *Judások*, kik *Krisztus* közelébe férközvének, csak az uralkodásra törekedtek, midőn pedig ez nem sikerült, az ellenséghez pártoltak... Pénzért!... Nem, kedves tagtársam. Mi igenis, ha kell, támadunk és a hibákra is merünk rámutatni.

Arra a kérdésre, hogy ki felelős az ideai hirdetések szeptember elsejének jól ismert lesújtó kimeneteléért, — ennek vitatásába nem bocsájtkozom. Reám itt csak az tartozik, hogy rámutassak, mennyire szükséges lenne, hogy ha a magukat *keresztényeknek* nevező és *sorsunkat* intéző urak figyelembe vennék az ilyen tömeg-gyűlöletkítőzéseket és megbecsülnék azokat, kik csupán *hazafias* és *keresztényi meggyőződésből* az újat szeretnék állani az ilyen rombolásoknak, melyek

nem csak a testet, de a lelket is rabigába hajtják. Én nem kérek abból, hogy a fékévesztett tömeg még a saját vezéreit is *lökösse és verje*.

Aki figyelemmel kísérte munkánkat, az tudja, hogy nem szoktunk mi se vonakodni attól, hogy becsületes kritikát gyakoroljunk és talán éppen én kissé erősebb hangot is használtam néha, de mindig *becsületes, liszta igazságunk tudatában*. Sérelemünk vannak. Sok, nagyon sok jogos kérésünket nem teljesítik. A súlyos gazdasági nyomor alatt görnyedő kartársaink, akik nem mindig tudják hogy milyen szó és beadvány-harcot folytatunk, talán azt hiszik, hogy mi a kényelmesebb álláspontra helyezkedünk és mintegy a kormányzat kimelésére való tekintettel, a mai körülmények között nem csinálunk semmit.

Azt hiszem, hogy az ilyen gyanúsító gondolatokkal szemben nekünk van a legkevésbébb szükségünk magyarázkodásra, mert sem én se szövetségünk, nem szoktunk megjedni semmiféle harctól. Tehát az esetben épenséggel nem, mikor jogos kívánságaink teljesítéséről van szó.

Nem azt akarjuk hogy ne történjék semmi, hanem épen, mert érezzük a nagy mostohaságot, amellyel bennünket, egészségügyi alkalmazottakat kezelnek, azon dolgozunk főként, hogy egy táborba tömörüljünk. Így egy táborban, *lőbb, alaposabb, szervezettebb és eredményesebb lenne a sorsmentő munkánk, mint eddig!* Így egységesen vezetett védelem és munka folya az egész vonalon. *Megfontolt céltudatossággal*, sokszor inkább *összeszorított ajakkal*, ami azonban csak *önleplemezésünkkel* igazolná, törhelnénk előre. *Kemény munkával, a némán dolgozók és győzni akarók nagy szívósságával*.

Azt hiszem, a levél írója és köztem nincs különbség az *ideálokban*, tehát akkor legyünk eggyek, erősek és közösek a *realitásokban* is! Legyünk *igazi keresztényszocialisták*.

Balázs Flóra, alelnök.

Választások előtt.

A főváros törvényhatóságának választása előtt állunk. Mint minden választás előtt, úgy ma is, a főváros utcáinak házai tele vannak különböző pártok különböző színű plakátjaival, amelyeken a főváros választóinak agyon-boldogítására tesznek ígéretet, ha szavazatukkal támogatják őket.

E plakátharcban sok régi pártnak a nevére ismerünk, azonban sok újat is találunk. A régi pártok munkáját és törekvéseit már ismerjük. Azt is tudjuk, hogy e pártokat milyen mértékkel

mérjük és mennyi értéket adjunk nekik. Az új pártok értékét még ma nem tudjuk tevékenységük és munkásságuk után megbírálni. Ezekről tehát nem sokat írhatunk.

A régiékről azonban egyes vonatkozásokban észleleteinket megírhatjuk. Bennünket gazdasági szervezeteket a pártok, mint ilyenek, csak addig a mértékig érdekelnek, amíg a dolgozó munkásságnak tett ígéreteiket kell bonckés alá venni. Meg kell állapítanunk azt, vajjon mennyiben váltották be azon ígéretüket, amelyet az elmúlt választások alkalmával tettek. Kiérdemelték-e azt, hogy az elkövetkező választásoknál a bizalmunkkal — szavazatunkkal — megajándékozzuk.

Sajnos meg kell állapítani, hogy e téren sok kívánni valót hagytak hátra. Voltak pártok, amelyek a dolgozók révén nyert erejüket — megfelelően a tett ígéretekről — pártcélokra használták fel, annak ellenére, hogy magukat az egyedüli dolgozók képviselőinek akarták mindenkor elismertetni. Azonban minden ténykedésük azt igazolta, hogy mindenre volt idejük, csak a komoly szociális gazdasági politikára jutott a legkevesebb idejük. Szervezeti erejüket sohasem a komoly építő munka és a kenyér-szerzés, hanem a zavarkeltés, a még nagyobb nyomorba süllyesztés politikája volt. Következések maradtak évtizedes programjukhoz, lerombolni a fennálló társadalmi rendet és helyébe állítani a „világot megváltó” 1918—1919-es évek rendszerét. Mi látjuk és élvezzük e rendszer hatását, sőt még ma is nyögjük terheit.

Voltak más pártok, amelyek az építés politikáját vallották programjuknak. Egészséges gazdasági politikát hirdettek, amely hivatva lesz a becsületes dolgozónak a munkája után a tisztességes polgári megélhetést biztosítani, nyugodt családi életet teremteni. Sajnos ezen az oldalon sem látunk a beigért programnak olyan mértékben való megvalósulását, mint azt elvárhattuk volna. Azonban tagadhatatlan, hogy történtek törekvések a dolgozók gazdasági helyzetének könnyítésére. Meg kell azonban állapítani, hogy e törekvések nem mindenkor voltak a legszerencsésebb módon megfogva. Ez azonban arra enged következtetni, hogy olyanok akarták csinálni, akik keveset éltek vagy talán egyáltalában nem is éltek a dolgozók soraiban és így, ha meg is volt a jó szándék a segítséghez, nem úgy sikerült az, mint ahogy azt a dolgozók tömege megkívánta. Ez arra enged következtetni, hogy a dolgozók szervezett tömegei szempontjából ezekben a pártokban, amelyek komolyan jöhetnek a keresztény és nemzeti alapon álló munkásság szempontjából számításba, több helyet kell biztosítani azok részére, kik a szervezett tömegek gazdasági ügyeivel, ha nem is a párt keretein belül, hanem a munkás szervezetekben élve foglalkoznak.

Tagadhatatlan, hogy a mai súlyos gazdasági viszonyok, a nagy munkanélküliség, nagy propaganda eszköz a szélsőbal és kevésbé szélsőbaloldalnak, azonban tagadhatatlan az is, hogy éppen ez a szélsőség nagy mértékben az oka a mai válságos helyzetnek, amit a dolgozók tömegei is tudnak. És bármennyire is lármáznak, kiabálnak, a komoly dolgozó tömegek is kellő értékére tudják leszállítani a szélsőbal és kevésbé szélsőbaloldal törekvéseit.

A jobboldali pártoknak pedig azt ajánlhatjuk, hogy a választások küszöbén találják meg a lehetőségét annak, hogy a tömegeket ne forgácsolják szét, hanem törekedjenek egy egységet teremteni

és ne feledkezzenek meg helyet biztosítani olyan mértékben, és olyan helyen a szakszervezeteink embereinek, mint ahogy az őket erejükhez meg is illeti.

Tagjainknak pedig ez után is üzenjük, hogy legyenek óvalosak, ne kössék le magukat egyik párthoz sem, de legkevésbé hagyják magukat félrevezetni olyan párttól, mely világnézeti szempontból teljesen távol áll tőlünk. Meg kell várnunk, mit intéz szakszervezeti központi vezetőségünk. Talál-e minket megérdemlő meghallgatásra a pártok vezetőinél. Azonban ettől függetlenül készüljünk a fővárosi választásokra.

Uj tanfolyam.

Szövetségünk kötelékében működő szakosztályaink közül eddig a Betegápolók Egyesülete rendezett tagjai részére immár huszadik esztendeje betegápolási elméleti szaktanfolyamot. Ez évben szövetségünk másik szakosztálya, a Fürdősök Egyesülete is megindította szaktanfolyamát.

E szaktanfolyam f. évi október hó 14-én vette kezdetét. E tanfolyam csak olyanok részére indított, akik már e pályán szakszerűen foglalkoznak a vizgyógykezeléssel, masszázss és tukszemvágással. E tanfolyam megindítását az tette szükségessé, mert a vezetőség meggyőződött arról, hogy az eddig nyert kiképzés nem ölelte fel mindazt a föltételt, amely egy fürdőmunkást igazán szakképzettnek ismerethessen el. Évek óta készült a vezetőség e tanfolyamok megrendezésére és végre most elérkezett oda, hogy azokat meg is indíthatta.

A tanfolyam időtartama egy rendes iskolai év (tiz hónap). Az előadásokat szivesek voltak vállalni: dr. Schöller Károly főorvos ur az anatómiai rész előadásával, dr. Rajnai Béla eu. tanácsos ur a masszázss és ezzel összefüggő kérdések előadásával és dr. Okolicsányi-Kuthy Dezső kir. tan., egy. m. tanár ur az általános fürdőtan előadásával. Az előadó urak nevei már régen ismertek az egészségügyi munkások előtt és ez biztosíték arra, hogy a kezük alól kikerülő fürdőmunkások a jövőben igazi értékei lesznek a fürdőüzemeknek és vizgyógyintézeinknek.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a fürdőmunkásság a tanfolyam meghirdetésére oly nagy számban jelentkezett, hogy nagy gondot okozott a vezetőségnek annak az eldöntése, kik legyenek az első tanfolyam hallgatói. Igazolja a nagy számban jelentkezés azt, hogy maga a fürdőmunkásság is szükségét látja annak, hogy szaktudásának mélyítésére e tanfolyamok meghallgatása életszükségletet jelent, tehát nem akar a többi szakmától elmaradni.

A tanfolyam nyolcvan hallgatóval indult meg és csaknem ugyanannyi jelentkező maradt le, akiket a vezetőség már csak a jövő évben újból megindítandó tanfolyamra volt kénytelen előjegyezni. Az előadások minden héten egy napon tartatnak és ez módot ad a résztvevőknek, hogy egy hét alatt a napi munka elfoglaltsága mellett is megtanulhassák a tananyagot.

Tagadhatatlan, hogy e tanfolyam megrendezésével a vezetőség ismét egy hézagpótló intézményt létesített, hogy módot nyújthasson mindazoknak, akik drága pénzért csak fél kiképzésben részesültek, azt itt e tanfolyamunkon teljes mértékben elnyerhesék. Hisszük azonban, hogy a jövőben a fél kiképzések meg fognak szünni és tanfolyamainknak nem kell hézagpótló szervként szerepelniök.

Nehéz helyzet.

Kevesen tudják, még kevesebben hiszik, mily nehéz feladat a vezetőség tagjaira nézve, ha egy magáról megelégedezett egyesületi tag vétkes köznyelvűségéről döntő véleményt kell kimondaniok. Az emberi életet tévedések, hibák tarkítják. Nem ritka eset, ha valaki megelégedezik magáról, megelégedezik minden szépről, jóról és tiltott utra lép, amelyen minden lépésnek árnyéka van és legjobb esetben — ha sikerül is kibújni a törvényes megtorlás alól — a közvélemény kritikáját nincsen módjában elhallgattatni s nem egy szomorú nap és álmatlanul átvérgődött éjszaka kinozza lelkiismeretét. Egyesületünkben, mint mindenütt az életben — nálunk szerencsére csak elvétve — szintén találhatunk olyan tagok, akik könnyelmű gondatlansággal nem fontolják meg előre cselekményük következményeit és amidőn lesújt reájuk a jogos megtorlás, kigyót-békát kiáltanak a vezetőségre, hogy nem ők a rosszak, hanem az Igazgatóság, amely nem huny szemet olyan cselekmények előtt, amelyek aláássák Egyesületünk jó hírnevét. Utóbbi időben az igazgatóság ismételtelen volt kénytelen a helyes utról letévedt egyesületi tagok viselt dolgaival foglalkozni és a tényállások megállapítása után példaadó határozatot hozni, mely nem csak az exponált tagokat érintette érzékenyen, hanem jogos felháborodás lázpirja égett nem egy igazgatósági tag arcán, midőn a sajnálatos eseteket tárgyalták. Az engedékenység, a megbocsájtás szelleme ezen eseteknél nem ragyogtathatta érényeit, mert egyesületünk jó hírneve védelmének kényszerítő hatása alatt a „kizárás“ alkalmazása elől nem lehetett kitérni. Vannak bírák, akik néha sajnó szívvel mondanak ítéletet, ajkuk remegve ejti ki a bűnösre a szentenciát, mert a bűnösben elesett embertársát látja és fáj neki a szerencsétlen helyzete, de nem tehet mást, mint amit a törvény parancsol. A szívebe írott törvényeket sokszor elnémitják a paragrafusok, amelyek minden bűnösre bűnhődést szabnak. Tudjuk jól és mindannyian érezzük, hogy nehéz az élet. Súlyos vasóklével ránehezedik az ember vállaira és igen sokakat a porba sújt. Ilyenkor mi a teendők?... Az e talán, hogy a porba esett embertársunkat még jobban lenyomjuk a porba, hogy fel ne tudjon emelkedni?... Vagy az, hogy segítsük őt felemelkedni és segítjük őt, hogy megítisztálkodhasson, hogy ne látszék rajta a szenny?... Azt hiszem mind a két esetben vannak hívei. A keresztény szeretet szívebe írott törvénye arra tanít: Emeld fel azt, aki segítségre szorul, aki porba esett, mert az élet utja sikamlós, mint a jég, amelyen jószándéku ember is eslehet; néked is jól fog esni, ha valaki felsegít. A világi törvények holt papírra írott rideg paragrafusok más parancsol: Bűnt bűnhődés követ. Melyik az ideálisabb törvény?... Az első szeretetből fakad, a másodikk a bekekötött szemű Justicia módszere. Nézetem szerint nem született a világra olyan bíró, aki mindenki számára igazságot tudjon tenni. Salamon minden bölcsessége kevés volna hozzá.

Szomorú idöket élünk. A megélhetés gondoljai megoldhatatlan problémákkal gyötrik az emberi elmét. Gondterhes felhök gomolyognak felettünk. A reménytelenség mint nehéz köd lebeg a jelen és a jövő között. Imádságos tekintettel lessük, nem-e derül, nem-e bontakozik ki a felhök közül egy halvány csillagocska, hogy fényével fellobban-taná újra az egyre jobban kialvó reménységünket. Megpróbáltatásunk sötét óráiban elszomorító látni

és tudni gondatlan testvéreink tévedéseit, akik olyan uton igyekeznek célhoz érni, amely út ideig-öráig simának, virágosnak látszik, de végül romlás-hoz vezet. Balga tévhit eszméivel csifítják lelkiismeretük szavát és olyan körülmények között vélik biztosítani egzisztenciajukat, ahol keserű kiábrándulás után hasztalanul hullanak a megbánás könnyei. Titokban, hogy senki ne lássa, némán, hogy senki ne hallja fog még visszasírni, visszahajítani sok tévuton járó. Mint az anyját kereső gyermek, könyörögve fog ajtóinkban bocsánatért esedezni. Vajjon megállhatunk-e, fel merjük-e emelni tekintetünket egy magasabb forum előtt, akinek védelmébe akarjuk magunkat helyezni, akinek oltalmazó szárnyai alatt védve lennénk vihar idején, ha előbb jól meg nem rázzuk Egyesületünk fáját, hogy *lehulljon róla minden ami férges, ami nem ép, nem nemes*. Ha nem így cselekszünk, elkorhad a fa és egy szélroham is kidönti. Nem, nem és nem!... A végső romlást nem fogjuk bevárni. Bármennyire is él bennünk a felebaráti szeretet és hirdettjük a megbocsájtás érényét, tagjaink sorában nem férhetünk meg senkit, aki méltatlanná teszi magát arra, hogy testvéreinknek nevezzük. Az ilyen férges gyümölcsöktől egyszer és mindenkorra meg kell tisztulnunk, mert tisztán akarunk Isten és ember előtt állani és bátran a szemébe nézni mindenkinek. Ha ez megtörténik, legádázabb ellenségeink sem állhatnak elő azzal az érveléssel, hogy Egyesületünk eljátszotta szerepét, nem méltó arra a feladatra, mely nevéhez fűződik, mert tagjai sorában megtűri azokat is, akik port hintve a világ szemébe, csak látszat kedvéért öltöznek fehérbe, lelkiviláguk azonban fekete, mint a borult éjszaka.

Dinyér Isván.

Vegyes hírek.

Tisztelgés az új népjóléti és munkügyi miniszternél. F. évi október hó 4-én a szakegyesületek központi vezetősége és a kotelékebe tartozó szervezetek vezetői *Tabler János, Csik József dr. és Usely Béla* dr. orsz. gyűl. képviselők vezetésével mellett tisztelgett *Ernst Sándor dr.* miniszternél. A küldöttség, amelyben szövetségünket *Szibben József* képviselte, mintegy 50 főből (27 ipari és kereskedelmi szakma megbízottjaiból) állott. A miniszter *Tabler János* központi elnök és *Szabó József* testvérünk üdvözítő szavaira adott válaszában kijelentette, hogy régi szociális érzései hozta mavával új hivatalába és legfőbb gondját fogja képezni a dolgozó tömegek érdekeinek szolgálata, de elsősorban a munkanélküliség kérdésének megoldása. Csak addig maradok a helyemen, amíg látom a kormány jóindulatát és főrekvését, hogy e szociális munkában támogatnak. A helyzet most igen súlyos — mondotta a miniszter — de remény van rá, hogy a bajokon segíünk. A kormány igen erős kézzel nyúl a közmunkák végrehajtásához és ez, ha nem teljesen, de lényegesen meg fogja javítani n helyzetét. Ezeket mondotta a miniszter nagy vonásokban és mi bizunk benne, hogy ígéréte hamarosan tetteiben is meg fog nyilvánulni.

Gyermek-felruházás. Mint már szaklapunkban jelezte, szövetségünk és a szakosztályok együttesen, mint az elmúlt években ez idén is a tagjaink megérlése és áldozatkészségével megrendezi a gyermek-felruházási akcióját. Igényt tarthatnak e ruha segélyezésre szövetségünk szegényebb sorsú tagjainak azon gyermekei, akik még a tizennyévesüket be nem töltötték. Akik igényt tarthatnak a segélyezésre, jelentkezzenek szövetségünk titkárságánál. — Ez uton kérjük a jobb anyagi viszonyok között élő tagjainkat, hogy szövetségünk vezetőségét — mint a múltban, úgy ez idén is — támogatassák bármily csekély hozzájárulással, hogy ismét szerzhessünk a kicsiny gyermekeknek egy feledhetetlen örömapot és hogy mi is felnőttek velük együtt örülhessünk.

Hitelzövelkezésünk új helyisége. Több ízben írtunk már a keresztény dolgozók új bástyájáról: a lakaré és hitelzövelkezést megalakulásáról és működéséről. Ez ideig ez csak ideiglenes helyiségben működött, most azonban f. évi novem-

ber hó 1-16. IX., Csarnok-tér 5. II. em. 11. szám alá helyezte át irodáját. Hivatalos pénztári be- és kilieferő óráit minden hétfőn és pénteken d. u. 4-7 óráig tartja. Folválgoztatást *Kecsey Lajos* ügy. igazgató minden nap ad a feleknek. Akik pedig még nem tagjai a takaréki és hitelszövetkezeteknek, még jelentkezhetnek, akik pedig tagjai és üzletészüket még nem fizették be, mielőbb tegyenek eleget a köteleességüknek. Akik pénzt akarnak elhelyezni, azt a hitelintézetünknek helyezték el, ami után az a legjobb kamatot biztosítja minden más intézetel szemben.

A Társadalombiztosító Intézet önkormányzatának közgyűlése. F. évi szeptember hó 28-án tartotta közgyűlését az O. T. I. önkormányzata. A közgyűlés tagjainak sorában a szövetségünk részéről *Szlieben József* főtitkár és *Tóth Gyuláné* szövetségi választmányi tagunk foglalt helyet. Közel 60 indítványt terjesztettek a közgyűlés elé, amelyek egy részét a közgyűlés elfogadta, míg a másik részét leszavazta. Sajnos a leszavazott indítványok sorába került többek között az eddig élvezett 75%-os fappénz kiutalásának egy évre való fenntartása is, nem különben a Hévízen építendő 150-200 ágyas gyógyintézet indítvány tervezete is. Itt kell megemlékeznünk arról a szociáldemokraták részéről rosszhiszeműen terjesztett híresztelésről is, mintha a nemzeti blokk a teljes önkormányzatot visszaállítás ellen foglalt volna állást. A tény ezzel szemben az, hogy e kérdésben a nemzeti blokk azt az álláspontját szegte le, hogy elvben teljes egészében hívte az önkormányzatnak, azonban nem látta e kérdésnek az igazgatóság részéről annak olyan módon való előkészítését, amely igazolná, hogy a törvényes kereteken belül a kormányzat akadályt gördítene a kérdés megoldása elé. Hiába akarják a nemzeti blokk becsületes munkáját így alapulán beállításban a munkásság elé tálni, mert meg vagyunk győződve az iránt, hogy a komolyan gondolkodni tudó munkásság azt úgy sem hiszi el. Tény az, hogy a nemzeti blokk éberan óhajt arra vigyázni, hogy a jövőben az O. T. I. ne legyen a magyar nemzet felforgatóinak meleg ágya, kitenyészője. Ne lehessen az többé párcélokot szolgáló intézmény, hanem a beteg munkásságot szolgáló egészségügyi szervezet.

Hír. Lapunk múlt számában ígértük, hogy *Dinyér István* testvérünk eszméjét — betegápolónőinknek a budapesti Önkéntes Mentőegyesülettel való együttműködésére vonatkozóan — az illetékes tényezőkkel sürgősen megtárgyaljuk és annak eredményéről olvasóinkat értesíteni fogjuk. Örömmel jelenthetjük, hogy orvos-elnökünk közbenjárása sikerrel járt, amennyiben *Körmöczy Emil dr.* egészségügyi főtanácsos ur, a budapesti Önkéntes Mentőegyesület nagyérdemű igazgatója *napi parancsba* tette, hogy amennyiben a mentőket foglalkoztató balesetek alkalmával a közönség betegápolónő alkalmazását igényelné, úgy mindenkor országos egyesületünk tagjai, akik e célból állandó inspekción tartanak egyesületi iroda-helyiségünkben, telefon útján hívandók meg. Az igazgató-főorvos ur szíves előzékenységet ez uton is hálás köszönettel adjuk tudomásul.

Választmányi ülés. Az Első Budapesti Fürdőszemélyzet Belegesélyező és Temekezési Egylet f. évi október hó 1-én tartotta III. negyedévi rendes választmányi ülését *Bugyáki Ferenc* elnök vezetés alatt. Az elnök felolvastatta az előző választmányi ülés jegyzőkönyvét, mely miután kifogás alá nem esett, *Máton Miklós* és *Nieszner Antal* vál. tagok által hitelesítették. Ez után megemlékezett *Bugyáki Istvánné* taglár elhunytáról, kérve emlékének jegyzőkönyvileg való megörökítését, mely egyhangúlag megadott. Majd a fiúkar tételében ismertette a III. negyedévi pénztári kimutatást, melynek alapján kimutatott eredmény teljes melegegészt változott ki. Elnök ez után az indítványok megtételét kérte. Indítványok az egykori ügykörre vonatkozólag nem tételtek, ellenben *Bugyáki* elnök indítványozta egy versennyel egybekötött társas-összejövetelnek — az egylet fellendítése és a taglári együttműködés szorosabbá tétele végett — az egylet helyiségében f. évi október hó 15-én való megrendezését. *Bugyáki* elnök indítványja egyhangúlag elfogadott, további indítványok nem tételtek és több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárta.

Választmányi ülés. A Fűrdősök Egyesülete f. évi október hó 9-én tartotta meg rendes havi választmányi ülését *Vilkovits János* elnök vezetés mellett. Az elnök a határozatképesség megállapítása után az ülést megnyitotta, majd *Nánay József* jegyző felolvasta a jegyzőkönyvet, ami ellen észrevétel nem tételtek és az két vál. tag által hitelesítették. *Fazekas*

Mihály fiúkar felolvasta a pénztárkönyvet, ami egyhangúan vételti tudomásul, majd *Szlieben* főtitkár beszámolt arról, hogy a tanfolyam ügyében két üzemi értekezletet tartottunk. Egyben bejelentette, hogy az első értekezleten *Báránsszky Henrik* kártárs oly kijelentéssel ragadtatta magát, mely úgy a vezetőség, mint az egyesület erkölcsi tekintélyét mélyen sérti. *Kerlész Károly*, *Bugyáki Ferenc*, *Fazekas Mihály* és még mások hozzá szólása után a választmány olyként határozott, hogy az elnökség levél útján szólítsa fel nevezettet, hogy az szaklapunk útján kövesse meg a vezetőséget és az egyesületet. Amennyiben erre nem volna hajlandó, úgy megbizta az elnökséget, hogy az ügyet adja át ügyészünknek. Ezután *Vilkovits János* elnök beszámolt a tanfolyam szervezési munkájáról. A választmány a jelentést tudomásul vette és megbizta az elnökséget, hogy amidőn a szaklapárokkal a tárgyalások befejezést nyertek, a tanfolyam kezdetéről a jelenlévő hallgatókat levelezőlap útján értesítse. Majd foglalkozott a választmány az egyesület és a fűrdősök beteg- és temekezési egyesület együtt működésének ügyével. A választmány *Bugyáki Ferenc*, *Nagy Gergely* és még többek hozzá szólása után megbizta az elnökséget, hogy f. évi október hó 26-án este 6 órára a Császár-fürdő vendéglőjének külön termében választmányi tagjait hívja meg közös értekezletre a fenti tárgy megbeszélése céljából. Még egy néhány kisebb jelentőségű ügy megvitatása után a napirend kimerült és elnök az ülést bezárta.

Igazgatósági ülés. A Betegápolók Egyesülete f. évi október hó 10-én tartotta meg rendes havi igazgatósági ülését *Balázs Flóra* alelnök vezetés mellett. Az elnök a határozatképesség megállapítása után örömeinek adott kifejezést, hogy a nyári szünet után így sokatlan szép számban jelentek meg az igazgatóság tagjai, ami azt bizonyítja, hogy az igazgatóság tagjai is tudatában vannak annak, hogy nagy és nehéz feladatok előtt állunk és a munkából mindenkinek ki kell venni a részét, ha eredményes munkát akarunk végezni. Bejelentette, hogy a megboldogult fővédnökünk hivatalos helyét méltó utód foglalja be. *Dinyér István* jegyző felolvasta a múlt ülés jegyzőkönyvét, amit némi módosítással az igazgatóság tudomásul vett. A pénztáros hivatalos elfoglaltsága miatt *Hallgató Gyula* ellenőr ismertette a pénztári állományt, ami egyhangúan vételti tudomásul. *Szlieben József* főtitkár salgótarjáni kiküldetéséről és a *Gyulaffy Béláné* kártársnő ügyében kapott megbízatásáról számolt be, amit az igazgatóság tudomásul vett. Ez után *Steier Ilona* kártársnő kihallgatására került a sor, a salgótarjáni kórházban történt eseményekkel vonatkozásban. Az ügyben az igazgatóság oly értelemben hozta meg határozatát, hogy *Szász Klári* egyszer és mindenkorra kizárta, míg *Steier Ilonkát* és *Szűcs Jolánt* egy évre zárta ki az egyesületből. *Andrékovits Teréz* felelebezést tartalmazó levele olvastatott fel ez után, melynek tudomásul vétele után az igazgatóság a már meghozott határozatát továbbra is fenntartja és nevezettet kérelmével elutasította. *Szirányi Imre* tisztviselő pártoló taggá leendő felvétele tárgyában olyként határozott, hogy az ajánló megismerése után dönt felvételről. *Füst Gizella* tagsági díjának rendezési kérelmét, az Otthon részvények beváltása után, az igazgatóság elfogadta. *Horváth Lidia* kérésének, hogy az egyesületből való kilépését célzó levelét az igazgatóság tekintse be nem érkezettnek és őt továbbra is tagnak ismerje el, a felhozott indokok alapján helyet engedett az igazgatóság. Az egyesületi zászló ügyében vállalt megbízatásáról *Balázs Flóra* alelnök beszámolt és kérte az igazgatóság tagjait, hogy e téren tegyen meg mindent, annak mielőbbi megszerzése érdekében. Még több kisebb jelentőségű ügy lefolytatása után *Deák Mária* fiúkar ismertette az új tagok névsorát, majd az elnök az ülést bezárta.

Gyászhir. *Rohály János*, testvérünket a Bányamunkások Orsz. Szövetségének fiúkarát neje elhalálozásával mély gyász érte. Boldog házasságának negyedik évében. 32 éves korában hunyt el *Rohály Jánosné*, akit férjén kívül két kis árva is gyászol. A temetés f. évi október hó 26-án d. u. 4 órakor folyt le a rákospalotai halottszobában, a r. kath. egyház szerzetesével. A család és nagy rokonságon kívül a szak-egyesületek vezetői nagy számban vettek részt a temetésen. Szövetségünket *Szlieben József* főtitkár képviselte. Az elhunytat a központ nevében *Zibolen Endre dr.* intézőtanács tag parentálta el. Az elhunyt férjének és gyermekeinek mélyes gyászában szövetségünk osztatlanul együtt érez. Az elhunyt nyugodjék békeben!

Avató ünnepély. A Közegészségügyi Intézet f. évi október hó 27-én avatta fel az orvosok házáit és az ápolónő és védőnői iskoláját. Egyesületünk részéről az ünnepélyre *dr. Rajnai Béla* eu. tanácsos orvoselnökünk és *Balázs Flóra* alelnök kapott meghívást. Az ünnepély lapunk zárásával esett össze és így részletesebb tudósítást következő számunkban közlünk.

Felelős kiadó: Szlieben József.